

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 3. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 87 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bent Bøgsted (Dansk Folkeparti).

2. december 2015

Sagsnr. 2015 - 4127

Spørgsmål nr. 87:

”Ministerens bedes kommentere artikel i Fagbladet3F den 6. maj 2015:

”DONG-firma løber fra kæmperegning”. Ministeren bedes herunder redegøre for, om den beskrevne praksis vedrørende social dumping er i overensstemmelse med dansk lovgivning?

Vil ministeren tage initiativ til, at denne praksis stoppes?

Der henvises i denne forbindelse til <http://www.fagbladet3f.dk/nyheder/a5643fa2cde04fd380993bf6d837872a-20150506-dong-firma-loeber-fra-kaemperegning>

Spørgsmålet er stillet i folketingsåret 2014-15, 1. samling, jf. BEU alm. del - spm. 289.”

Endeligt svar:

Jeg kan ikke som minister gå ind og kommentere den konkrete sag vedrørende DONG. Men jeg vil gerne understrege, at regeringen er meget opmærksom på spørgsmålet om inddrivelse af krav overfor udenlandske tjenesteydere. Det er vigtigt at bøder, som udenlandske tjenesteydere bliver dømt til at betale i Danmark, også betales selv om tjenesteyderen har forladt Danmark. Det samme gælder i forhold til krav, fx fagbevægelsens, som er fastslået ved dom eller ved faglig voldgift.

Der er allerede i dag instrumenter, der skal sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af domme på tværs af EU-landene. Det er dermed op til dem, som har krav til gode, at føre sagerne.

Som det fremgik af mit foreløbige svar på spørgsmålet, har jeg bedt Justitsministeriet om bidrag til besvarelsen for så vidt angår reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i en anden EU-medlemsstat, da disse regler ikke hører under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Justitsministeriet har bidraget med følgende:

”Justitsministeriet skal gøre opmærksom på, at ministeriet ikke kan kommentere konkrete sager.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse i en anden medlemsstat af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige

område fremgår af kapitel III (artikel 36-57) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen). Forordningen afløste Rådets forordning nr. 44/2000 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

Bruxelles I-forordningen er oprindeligt vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, og er således ikke umiddelbart gældende for Danmark i kraft af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, jf. artikel 2 i Protokol om Danmarks stilling. Forordningens regler er dog gjort anvendelige for Danmark ved parallelaftale af 19. oktober 2005 mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab. Parallelaftalen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1563 af 20. december 2006, som trådte i kraft den 1. juli 2007, og som blev ændret ved lov nr. 518 af 28. maj 2013.

Det fremgår af Bruxelles I-forordningens artikel 36, at retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

Artikel 52 fastslår, at retsafgørelser truffet i en medlemsstat i intet tilfælde kan efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Forordningens artikel 45 angiver udtømmende, i hvilke tilfælde retten kan afslå at anerkende en retsafgørelse.

Efter artikel 45, stk. 1, litra a, afslås anerkendelse af en retsafgørelse, hvor anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Anerkendelse afslås endvidere, hvor der er tale om en udeblivelsesafgørelse, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke var blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at sagsøgte kunne varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte undlod at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om vedkommende havde mulighed for at gøre det, jf. artikel 45, stk. 1, litra b.

Anerkendelse afslås herudover, hvor afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller hvor afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, jf. artikel 45, stk. 1, litra c og d.

Endelig afslås anerkendelse, hvor retsafgørelsen strider mod forordningens kompetenceregler. Anerkendelse kan således ikke ske, hvis kompetencereglerne vedrørende forsikringssager, sager om forbrugeraftaler eller sager om individuelle arbejdsaftaler er tilsidesat, såfremt forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren, eller arbejdstageren er

den sagsøgte. Anerkendelse kan ligeledes ikke ske, hvis retsafgørelsen strider mod forordningens regler om enekompetence, jf. artikel 45, stk. 1, litra e.

Reglerne om fuldbyrdelse af retsafgørelser i en anden medlemsstat er reguleret i forordningens artikel 39-44. Det fremgår af artikel 39, at en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, skal være eksigibel i de øvrige medlemsstater, uden krav om en erklæring om eksigibilitet.

Forordningens artikel 46 fastslår, at fuldbyrdelse af retsafgørelser i en anden medlemsstat kan afslås i henhold til de tilfælde, som er opregnet i forordningens artikel 45, jf. ovenfor.”

Jeg kan henholde mig til Justitsministeriets oplysninger.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at en eventuel ændring af det nuværende retsforbehold til en tilvalgsordning samt tilslutning til de foreslåede retsakter, der er til folkeafstemning den 3. december 2015, vil indebære, at Danmark bliver omfattet af kontosikringsforordningen, der har til formål at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse for både private og erhvervsdrivende. Dette vil kunne få betydning i forbindelse med inddrivelse af krav, der er fastslået i afgørelser fra Arbejdsretten.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen